

det ærede Medlem blevet klar over, at Misfornøjelsen ikke var saa stor, efter hvad han nu har hørt, og jeg tror, at det ærede Medlem har Ret deri. Vilde det ærede Medlem tage den danske Befolknings Stilling overfor de forskellige Embedsklasser, og se, mod hvem man nærer Misfornøjelse, saa vil det ærede Medlem — saa vidt min Erfaring vækker — sikkert erfare, at der ikke er nogen særlig Misfornøjelse med vore Lærere; tværtimod, de have gennemgaaende en stærk Tilslutning fra Befolkningens Side, og man er meget fornøjet med, at man har saadanne Lærere, som man har. Det er et Vidnesbyrd om, at, hvorvel vi vistnok, som det ærede Medlem siger, savne en Anstalt, der tager særlig Sigte paa at give en pædagogisk Uddannelse, saa frembringes der dog gennem vor Seminarieuddannelse ikke saa ringe pædagogisk Uddannelse, ikke saa ringe pædagogiske Kræfter, og det er bitterligt, at nogle af vore bedste Pædagoger ere at finde blandt vore Almuelærere. Jeg tror, at det vilde være til Gavn at mindes et Ord, som det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgtreds sagde ved 1ste Behandling, at han sætter Anlæg til Lærergerningen over denne Faguddannelse i teoretisk Pædagogik.

Med Hensyn til de Dyringer, der faldt fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtreds (Tauber), skal jeg kun sige, at min Stilling til disse to Lovforslag er den samme som den ærede Minister udtalte. Jeg har ikke gjort noget for at træffe nogen Aftale i nogen som helst Henseende angaaende disse to Forslag. Jeg har ment, at de kom til at følges ad, men det er ikke sket; rent saglig set, kan jeg efter mit Syn ikke sige andet end, at det forekommer mig, at, for saa vidt dette Lovforslag skulde blive til Lov og det andet ikke, saa er dog det et Resultat, og saa vilde det til Dels være begrundet i, at det andet Spørgsmaal ikke er saa klart, som efter min Formening dette er.

Jeg kommer nu til det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgtreds (Berg), hvis Udtalelser særlig have mundet ud i, hvad det vil koste, hvilke Lærere det var osv. Jeg er hidtil gaaet ud fra, at det maatte være de 16 Lærere, som der nu en Gang er, og den Forøgelse af Udgiften, som det ærede Medlem talte om, er dog ikke saa forstrækkelig stor. Paa Finansloven staar der i Aar til Vænninger et Beløb af 47,250 Kr., og nu vil det blive 52,272 Kr. Det er med et rundt Tal en Forstel af 4,500 Kr. om Aaret, og det er jo da ikke nogen saa forstrækkelig stor Forøgelse, at man behøver at være bange for den. Dertil kommer, at der jo findes 2 Præstegaarde med 8 1/2 Tønder

Hartkorn eller 90 Tønder Land, og regne vi nu en Forpagtningssagift af 30 Kr. pr. Tønde Land, hvilket er noget, vi have faaet i den fattige Egn, jeg bor i, vil Beløbet blive 2,700 Kr., og altsaa vil det med et rundt Tal være en Forøgelse af 1,800 Kr. til disse Vænninger. Naar der nu er Sandhed i, hvad de Herrer have sagt, saa synes det ikke at være en Forøgelse, som i det hele taget kan falde de Herrer for Brystet. Men jeg skal dertil føje, at det forekommer mig, at mindst af alt skulde man høre Indsigelse fra den Side, da det er sikkert nok, at det, som staar her, er det, som Finansudvalget har givet Aar efter Aar, og naar der er Tale om, at i gamle Dage søgte man at slaa af, men nu gaar man fremad, nu lægger man til; da vil jeg spørge om: Hvor og hvorledes lægger man til? Man lægger til paa Finansloven Aar efter Aar, og det er derved, at det er kommet op. Det forekommer mig, at det er en noget mærkelig Bebrejdelse, vi saa at høre mod Udvalget; i Begyndelsen at vi ikke bestille noget, alle Spor vende indad og ingen udad; nu har man gjort noget, og da der saa kommer noget frem, og Sporene vende udad, saa er det ogsaa galt. Alle ville indrømme, at den Forøgelse, der her er Tale om, ikke kan siges at have særlig Betydning; men som sagt, naar der endelig kommer noget frem, saa duer det ikke, saa er det ikke tilpas. Resultatet synes at være, at vi maa lade alle Forslag af den Art gaa til Finansudvalget, og der kan jo være noget i det; men jeg tvivler om, at man der vil blive saa sparsommelig. Efter de Erfaringer, som vi have i andre Retninger, kunde det jo være, at vi saa kom adskillig højere op end med de Indstillinger, som ere gjorte her. Det tænker jeg er tilstrækkeligt Svar paa „det lille Arbejde og den store Løn“.

Hvad det Vænningsforslag angaar, som er stillet af et æret Medlem her i Tinget, og som er optaget af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgtreds (Berg), skal jeg kun sige, at Udvalgets Flertal ikke har fundet Grund til at stille Vænningsforslag til Lovforslaget i den Henseende paa Grund af, at vi antage, at Kvindenuddannelsen til Lærergerningen er i et godt Spor, og vi vente jo nu at saa et Seminarium til Uddannelse af Kvindelærere til Forstolen. Vi mente altsaa at se Tiden an, og at de Seminarier, som vi nu have, og saaledes som de ere indrettede, lagde ikke saa Vanskeligheder i Vejen i saa Henseende, saaledes som det er berørt af den ærede Minister. Jeg tror derfor, det er bedst for alle Parter ikke at drive denne Diskussion meget videre. Jeg vil slutte med